

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Václava Dudy, JUDr. Petra Kulawiaka, Mgr. Ing. Michala Hanycha, JUDr. Petra Čápa a prof. JUDr. Markéty Selucké, Ph.D., ve věci kárné navrhovatelky **předsedkyně Okresního soudu v Mostě** proti kárně obviněné **Mgr. Ivě Flaxové**, soudkyni Okresního soudu v Mostě, zastoupené JUDr. PhDr. Stanislavem Balíkem, Ph.D., advokátem se sídlem Kolínská 13, Praha 3, o návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudkyně ze dne 15. 10. 2021,

t a k t o :

I.

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárné navrhovatelky

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

která byla uzavřena mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněnou dne 24. 3. 2022 v sídle Nejvyššího správního soudu, na základě které

Mgr. Iva Flaxová
nar. X,
bytem X,
soudkyně Okresního soudu v Mostě,

se uznává vinnou,

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

ž e

nečinila soustředěné a účelné úkony a nerozhodovala v přiměřených lhůtách, čímž způsobila neodůvodněné průtahy v období od 3. 2. 2021 do 4. 10. 2021 v následujících věcech vedených u Okresního soudu v Mostě:

- 1) sp. zn. 17 C 409/2014 od 3. 2. 2021 do 29. 6. 2021
- 2) sp. zn. 17 C 373/2017 od 4. 8. 2021 do 4. 10. 2021
- 3) sp. zn. 17 C 261/2018 od 3. 2. 2021 do 4. 10. 2021
- 4) sp. zn. 17 C 110/2016 od 3. 2. 2021 do 6. 8. 2021
- 5) sp. zn. 17 C 38/2018 od 3. 2. 2021 do 4. 10. 2021
- 6) sp. zn. 17 C 156/2014 od 3. 2. 2021 do 4. 10. 2021
- 7) sp. zn. 17 C 70/2018 od 3. 2. 2021 do 4. 10. 2021
- 8) sp. zn. 17 C 238/2010 od 3. 2. 2021 do 30. 4. 2021 a od 25. 6. 2021 do 4. 10. 2021
- 9) sp. zn. 17 C 349/2012 od 3. 2. 2021 do 4. 10. 2021
- 10) sp. zn. 17 C 150/2010 od 3. 2. 2021 do 4. 10. 2021
- 11) sp. zn. 17 C 105/2017 od 17. 6. 2021 do 31. 8. 2021
- 12) sp. zn. 17 C 281/2019 od 3. 2. 2021 do 1. 10. 2021
- 13) sp. zn. 17 C 377/2019 od 3. 2. 2021 do 1. 10. 2021
- 14) sp. zn. 17 C 72/2021 od 24. 2. 2021 do 4. 10. 2021
- 15) sp. zn. 17 C 67/2015 od 21. 5. 2021 do 4. 10. 2021,

t e d y

z nedbalosti porušila povinnost soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, vyplývající z § 79 odst. 1 věty druhé zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í

s n í ž e n í p l a t u o 1 5 % n a d o b u 5 m ě s í c ů .

II.

Podle § 19 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb.

s e z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněné pro jednání spočívající v tom, že:

A)

nečinila soustředěné a účelné úkony a nerozhodovala v přiměřených lhůtách, čímž způsobila neodůvodněné průtahy v následujících obdobích ve věcech vedených u Okresního soudu v Mostě:

- 1) sp. zn. **17 C 409/2014** od 28. 11. 2020 do 2. 2. 2021
- 2) sp. zn. **17 C 261/2018** od 28. 11. 2020 do 2. 2. 2021
- 3) sp. zn. **17 C 110/2016** od 28. 11. 2020 do 2. 2. 2021
- 4) sp. zn. **17 C 38/2018** od 28. 11. 2020 do 2. 2. 2021
- 5) sp. zn. **17 C 156/2014** od 28. 11. 2020 do 2. 2. 2021
- 6) sp. zn. **17 C 70/2018** od 28. 11. 2020 do 2. 2. 2021
- 7) sp. zn. **17 C 238/2010** od 1. 8. 2020 do 2. 2. 2021
- 8) sp. zn. **17 C 349/2012** od 9. 12. 2020 do 2. 2. 2021
- 9) sp. zn. **17 C 150/2010** od 18. 5. 2011 do 4. 7. 2013, od 13. 3. 2014 do 23. 9. 2014, od 9. 11. 2016 do 25. 10. 2019, od 27. 10. 2020 do 2. 2. 2021
- 10) sp. zn. **17 C 261/2014** od 19. 5. 2018 do 17. 10. 2019
- 11) sp. zn. **17 C 105/2017** od 28. 2. 2018 do 29. 8. 2019
- 12) sp. zn. **17 C 281/2019** od 9. 10. 2019 do 2. 2. 2021
- 13) sp. zn. **17 C 377/2019** od 19. 7. 2020 do 2. 2. 2021
- 14) sp. zn. **67/2015** od 26. 10. 2015 do 12. 1. 2017,

B)

opakovaně porušila procesní předpisy či řádně a srozumitelně neodůvodnila rozhodnutí v následujících věcech takto:

1. sp. zn. 17 C 238/2010

dne 31. 7. 2020 vydala rozsudek, v němž se nevypořádala s otázkou, o jakém nároku rozhoduje a jak je vymezen skutek, který je předmětem řízení, nevyzvala žalobce k odstranění neurčitosti skutkových tvrzení, chybně vyhodnocovala podání žalobce, neodstranila jejich neurčitosti, neposuzovala je podle obsahu a v rozporu s § 148 o. s. ř. nerozhodla o nákladech státu,

2. sp. zn. 17 C 161/2015

dne 7. 4. 2021 předložila Nejvyššímu soudu ČR spis k rozhodnutí o dovolání, aniž bylo řádně doručeno rozhodnutí odvolacího soudu, vybrán poplatek z dovolání, a aniž byla vyřešena otázka právního zastoupení v dovolacím řízení,

3. sp. zn. 17 C 150/2010

dne 25. 10. 2019 vydala rozsudek, jímž v rozporu s § 152 odst. 2 o. s. ř. nebylo rozhodnuto o celé projednávané věci,

4. sp. zn. 17 C 261/2014

v rozsudku ze dne 17. 10. 2019 uložila žalované v rozporu s § 148 odst. 1 o. s. ř. povinnost nahradit České republice náklady státu, ačkoli ji usnesením ze dne 29. 6. 2015 osvobodila od soudních poplatků, a v odůvodnění rozsudku odkázala na § 157 odst. 4 o. s. ř., ačkoli zjednodušená forma odůvodnění u tohoto rozsudku nepřicházela v úvahu,

5. sp. zn. 17 C 281/2019

dne 9. 10. 2019 vydala usnesení o místní nepřislušnosti v rozporu s § 87 o. s. ř., které bylo změněno v odvolacím řízení, a dne 15. 1. 2020 vydala chybné usnesení o poplatkové povinnosti, které po upozornění zástupkyně žalobkyně opravila opravným usnesením,

protože kárný návrh byl v tomto rozsahu vzat zpět.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Předsedkyně Okresního soudu v Mostě JUDr. Radka Heresová (dále jen „kárná navrhovatelka“) dne 20. 10. 2021 podala Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen „kárný soud“) návrh podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kárný zákon“) na zahájení kárného řízení proti Mgr. Ivě Flaxové (dále jen „kárně obviněná“). Obvinila ji ze zaviněného porušení povinností soudce ve smyslu § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“) spočívajícího ve způsobení průtahů a v porušení procesního postupu či v nedostacích v rozhodovací činnosti. Konkrétně její jednání popsala v kárném návrhu následovně:

„(1)jako soudkyně Okresního soudu v Mostě porušila povinnost vyplývající z § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), neboť nerozhodovala v přiměřených lhůtách a způsobila neodůvodněné průtahy v následujících věcech:

- 1. sp. zn. 17 C 409/2014 v době od 28. 11. 2020 do 29. 6. 2021, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,*
- 2. sp. zn. 17 C 373/2017 v době od 4. 8. 2021 do 4. 10. 2021, neboť nepostupovala soustředěně a činila neúčelné úkony nesměřující k ukončení věci,*
- 3. sp. zn. 17 C 261/2018 v době od 28. 11. 2020 do 4. 10. 2021, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,*
- 4. sp. zn. 17 C 110/2016 v době od 28. 11. 2020 do 6. 8. 2021, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,*
- 5. sp. zn. 17 C 38/2018 v době od 28. 11. 2020 do 4. 10. 2021, neboť nečinila účelné a soustředěné úkony směřující k rozhodnutí,*
- 6. sp. zn. 17 C 156/2014 v době od 28. 11. 2020 do 4. 10. 2021, kdy ve věci nepostupovala soustředěně, činila zbytečné, neúčelné a nesoustředěné úkony, které nesměřovaly k vydání rozhodnutí,*
- 7. sp. zn. 17 C 70/2018 v době od 28. 11. 2020 do 4. 10. 2021, kdy nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,*
- 8. sp. zn. 17 C 238/2010 v době od 1. 8. 2020 do 30. 4. 2021, kdy nemohla být věc ukončena odvolacím soudem pro hrubé porušení procesních předpisů soudkyní a od 25. 6. 2021 do 4. 10. 2021, kdy nečinila účelné úkony směřující k ukončení věci,*
- 9. sp. zn. 17 C 349/2012 v době 9. 12. 2020 do 4. 10. 2021, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,*
- 10. sp. zn. 17C 150/2010 v době od 18. 5. 2011 do 4. 7. 2013, kdy nečinila buď žádné, nebo nesoustředěné úkony, které nesměřovaly k rozhodnutí, od 13. 3. 2014 do 23. 9. 2014, kdy nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí, od 9. 11. 2016 do 25. 10. 2019, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí, od 27. 10. 2020 do 4. 10. 2021, kdy nečinila buď žádné, nebo soustředěné a účelné úkony směřující k ukončení věci,*
- 11. sp. zn. 17 C 17 C 261/2014 v době od 19. 5. 2018 do 17. 10. 2019, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,*

- 12. sp. zn. 17 C 105/2017 v době od 28. 2. 2018 do 29. 8. 2019 a od 17. 6. 2021 do 31. 8. 2021, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,
 - 13. sp. zn. 17 C 281/2019 v době od 9. 10. 2019 do 1. 10. 2021, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,
 - 14. sp. zn. 17 C 377/2019 v době od 19. 7. 2020 do 1. 10. 2021, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,
 - 15. sp. zn. 17 C 72/2021 v době od 24. 2. 2021 do 4. 10. 2021, neboť nečinila soustředěné a účelné úkony směřující k rozhodnutí,
 - 16. sp. zn. 67/2015 v době od 26. 10. 2015 do 12. 1. 2017 a od 21. 5. 2021 do 4. 10. 2021, neboť nečinila účelné úkony směřující ke skončení věci.
- (2) Jako soudkyně Okresního soudu v Mostě porušila povinnost vyplývající z 80 odst. 1, odst. 3 písm. b) zákona o soudech a soudcích, neboť nevykonávala svou funkci svědomitě, když opakovaně porušila procesní předpisy, či vydala rozhodnutí, která neobsahovala řádné a srozumitelné odůvodnění v následujících věcech:
- 1. sp. zn. 17 C 238/2010 dne 31. 7. 2020 vydala rozsudek, který byl v odvolacím řízení zrušen pro zásadní procesní pochybení spočívající v tom, že se soud nevypořádal s otázkou, o jakém nároku rozhoduje a jak je vymezen skutek, který je předmětem řízení, nevyzval žalobce k odstranění neurčitosti skutkových tvrzení, chybně vyhodnocoval podání žalobce, neodstranil jejich neurčitosti, neposuzoval je podle obsahu a v rozporu s § 148 o. s. ř. nerozhodl o nákladech státu,
 - 2. sp. zn. 17 C 161/2015 dne 7. 4. 2021 předložila Nejvyššímu soudu ČR spis k rozhodnutí o dovolání, který musel být vrácen bez věcného vyřízení, neboť nebylo řádně doručeno rozhodnutí odvolacího soudu účastníkům řízení, nebyl vybrán soudní poplatek z dovolání, nebyla vyřešena otázka právního zastoupení v dovolacím řízení,
 - 3. sp. zn. 17 C 150/2010 dne 25. 10. 2019 vydala rozsudek, jímž nebylo rozhodnuto o celé projednávané věci a porušila tak § 152 odst. 2 o. s. ř.,
 - 4. sp. zn. 17 C 261/2014 v rámci rozsudku ze dne 17. 10. 2019 uložila žalované povinnost nahradit České republice náklady státu, ačkoli ji usnesením ze dne 29. 6. 2015 osvobodila od soudních poplatků a porušila tím § 148 odst. 1 o. s. ř., v odůvodnění rozsudku odkázala na § 157 odst. 4 o. s. ř., ačkoli zjednodušená forma odůvodnění u tohoto rozsudku nepřicházela v úvahu,
 - 5. sp. zn. 17 C 281/2019 dne 9. 10. 2019 vydala usnesení o místní nepřislušnosti v rozporu s § 87 o. s. ř., které bylo změněno v odvolacím řízení a dne 15. 1. 2020 vydala chybné usnesení o poplatkové povinnosti, které po upozornění zástupkyně žalobkyně opravila opravným usnesením.“

[2] V odůvodnění svého návrhu kárná navrhovatelka podrobněji popsala postup a úkony kárně obviněné a jejich důsledky v označených věcech tak, jak byly zjištěny kontrolou senátu 17 C provedenou Okresním soudem v Mostě ve dnech 29. 9. – 4. 10. 2021 a prověrkou téhož senátu provedenou Krajským soudem v Ústí nad Labem ve dnech 2. 9. a 3. 9. 2021. Poukázala na skutečnost, že kárně obviněná byla uznána vinnou kárným proviněním již rozhodnutím kárného soudu ze dne 26. 5. 2021, č. j. 16 Kss 1/2021 - 78, jímž jí bylo za podobná pochybení uloženo kárné opatření. Kontrolami, které byly provedeny okresním i krajským soudem, bylo zjištěno, že některé z nedostatků, za něž jí bylo uloženo kárné opatření, neodstranila a v průtazích pokračovala. Navíc byly zjištěny průtahy či nedostatky v dalších případech.

[3] K osobě kárně obviněné kárná navrhovatelka uvedla, že sice měsíčně končí přiměřené množství věcí, ale její práce je dlouhodobě nesoustředěná, nesystémová a poznamenaná základními neznalostmi procesních a hmotněprávních předpisů, což je zřejmé zejména u skutkově a právně složitých případů. Na jednání není připravena tak, aby v souladu s § 114a o. s. ř. rozhodla při prvním jednání a opakovaně jednání odročuje bez vážných důvodů. Nevyužívá procesních institutů urychlujících řízení, jako jsou revize sporných a nesporných tvrzení či koncentrace řízení. Při jednání se omezuje na protokolaci vyjádření stran a provádí všechny důkazů, aniž je zřejmé, k čemu směřují. Její rozhodnutí jsou nesrozumitelná, obsahují obsáhlé citace komentářů, ovšem bez skutkových a právních závěrů. Její činnost nesměruje k vydání rozhodnutí, ale vede k průtahům, přičemž ve svém senátě má nejvíce neskončených věcí starších tří let; to mělo v několika případech za následek i odškodňování průtahů. Pracovní činnost kárně obviněné není ovlivněna neúměrným zatížením, soud je na občanskoprávním úseku dostatečně obsazen, nápad je zvladatelný, i přestože v posledních dvou letech narůstá složitost věcí. Podle přesvědčení kárné navrhovatelky na pracovní výkon kárně obviněné má vliv i to, že do práce přichází až před desátou hodinou, i na několik hodin během pracovního dne odchází z pracoviště, což jí bylo opakovaně vytýkáno. Vedení soudu s ní projednávalo několik stížností na průtahy v řízení, byla jí vytýkána problematičnost postupu, opakované přeposílání stanovisek účastníkům včetně dlouhých lhůt k vyjádření a nedůvodné odročování jednání. V její práci jsou dlouhodobě zjišťovány nedostatky nasvědčující porušování povinností soudce, přičemž k nápravě takového jednání kárně obviněné nevedlo ani opakované projednávání, ani předchozí kárný postih. Uvedené nedostatky se podstatně dotýkají práv účastníků řízení a oslabují důvěru veřejnosti ve schopnost odborného rozhodování soudu. Shora popsání jednání považuje kárná navrhovatelka za kárná provinění, a proto navrhuje uznání viny kárně obviněné a uložení kárného opatření – snížení platu o 30 % na dobu 12 měsíců.

II.

Vyjádření kárně obviněné a replika kárné navrhovatelky

[4] Postupem podle § 13 kárného zákona si kárný soud vyžádal stanovisko kárně obviněné. Ta uvedla, že návrh byl podán po necelých pěti měsících po předchozím kárném odsouzení. Skutky ad (1) body 1-9 a 11 návrhu se týkají stejných spisů, a tedy je návrh v jejich případě podán po uplynutí subjektivní lhůty, případně by jejich odsouzením byla porušena zásada *non bis in idem*; kárná navrhovatelka o těchto průtazích věděla nebo mohla vědět již při podání prvního kárného návrhu. V části ad (1) návrhu, body 3, 8, 10, 13, a v části ad (2), body 1, 3-5 se jedná o stejné spisy. Skutkové věty návrhu ad (1) jsou formulovány velmi obecně a dovodit v čem má spočívat kárné provinění lze jen z odůvodnění. Kárně obviněná zdůraznila, že se po předchozím kárném odsouzení snažila o nápravu a skončila 14 případů, za jejichž průtahy byla postižena. K části ad (1) body 1-2 návrhu uvedla, že nenutila advokáta k zajištění substitute proto, neboť šlo o složitou věc se znaleckými posudky, kde by substitute nebyla vhodná. Odročení jednání za účelem závěrečných přednesů je běžné, stanovené lhůty nebyly nijak dlouhé. K věci sp. zn. 17 C 110/2016 poukázala na skutečnost, že prověrkou prováděnou krajským soudem v ní nebyly shledány průtahy. Kárně obviněná uznává, že se jí nepodařilo rychle

odstranit veškeré nedostatky vytýkané v předchozím kárném řízení, ale snažila se o to. Jde-li o vytýkaná procesní pochybení, odkazuje na názor vyjádřený v usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1142/20, podle něhož není podstatná procesní čistota, ale to, aby účastník nebyl zkrácen na svých procesních právech. Navrhla, aby kárné řízení bylo zčásti zastaveno a zčásti aby byla kárného obvinění zproštěna. V části, jíž by byla uznána vinnou, požaduje, aby kárný soud přihlédl k polehčujícím okolnostem.

[5] V replice kárná navrhovatelka uvedla, že základem kárného návrhu je prověrka provedená ve dnech 29. 9. – 4. 10. 2021, tzn. provedená téměř po jednom roce od prověrky, která byla podkladem předchozího kárného návrhu. Teprve od této prověrky lze počítat běh subjektivní lhůty. Pokud se kárný návrh týká shodných spisů jako předchozí návrh, nejde o totožnost skutku, neboť aktuálně jsou soudkyni kladeny za vinu jen průtahy v předchozím návrhu neobsažené a zjištěné až touto prověrkou. Soudkyni není vytýkáno nezajištění substituce, jak tvrdí, ale bezdůvodné odročování v letitých sporech, odročování při neprokázání kolize a nezkoumání důvodů pro odročení. Pokud jde o údajný rozpor s prověrkou krajského soudu v posouzení postupu ve věci sp. zn. 17 C 110/2016, trvá na názoru vyjádřeném v kárném návrhu. Prověrka krajského soudu zahrnovala velké množství spisů, což nedávalo prostor pro detailní posouzení ve všech věcech. Kárně obviněná nijak nereagovala na záznam o prověrce předložený kárnou navrhovatelkou ani na nabídku osobního projednání výsledků prověrky.

III.

Ústní jednání

[6] Ústní jednání proběhlo dne 24. 3. 2022 za účasti kárné navrhovatelky, kárně obviněné a jejího obhájce.

III. 1 Přednesení kárného návrhu

[7] Při jednání kárná navrhovatelka k návrhu dodala, že od jeho podání byly podány tři důvodné stížnosti na průtahy a dvě žádosti o odškodnění pro průtahy ve věcech vyřizovaných kárně obviněnou; ta s vedením soudu nekomunikuje.

III. 2 Vyjádření obhájce kárně obviněné

[8] Obhájce kárně obviněné zdůraznil, že předmětem návrhu jsou jednání, která předcházejí minulému kárnému rozhodnutí, proto považuje za zbytečné se k nim věcně vyjadřovat. Od předchozího kárného rozhodnutí uplynula poměrně krátká doba, řada průtahů byla odstraněna, kárně obviněná se spisy pracuje. Problémy s nařizováním jednání se týkají zejména doby „coronavirové“, v níž samo Ministerstvo spravedlnosti nařizování jednání nedoporučovalo. Vyžadování substitucí považuje jako advokát za nešťastné zejména ve věcech skutkově a právně složitých, zejména tam, kde jsou vypracovány znalecké posudky. Vymezení skutku v kárném návrhu považuje za nedostačující a těžko se lze proti takto obecným výtkám bránit. Znamenalo by to totiž procházet spis po spise, přičemž je jednak jednání žalované mnohdy již postižené, jednak by se leckdy zjistilo, že je žalováno po lhůtě. Na to bylo upozorňováno již ve stanovisku kárně obviněné ke kárnému návrhu a kárná navrhovatelka jej neupravila. Pokud jde o výsledek kontrol, k nim se kárně obviněná vyjádřila písemně, a zdůraznila, že tehdy měla zdravotní problémy, pro které nezvolila osobní jednání. Vedení soudu k ní přistupuje kriticky, což lze doložit řadou

e-mailových zpráv, v nichž jí bylo např. vytýkáno, že ne hospodárně nakládá s kancelářským papírem. Podle jejího přesvědčení je kárný návrh zčásti nedůvodný a navrhované kárné opatření je nepřiměřeně přísné. Nedošlo-li by k dohodě o vině a kárném opatření, navrhuje zastavení řízení ohledně jednání předcházejících minulému kárnému rozhodnutí či těch, u nichž není respektována lhůta k podání návrhu, ve zbytku pak navrhl zproštění kárného obvinění. Bude-li kárně obviněná uznána vinnou, poukazuje na polehčující okolnosti a navrhuje jim odpovídající mírnější kárné opatření.

III. 3 Poučení soudu o pojetí skutku průtahů v řízení v kárné judikatuře

[9] S ohledem na názorový střet mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněnou o možnosti kárného postihu za jednání, které se časově prolíná s předchozím kárným postihem, poskytl kárný soud stranám poučení o své ustálené judikatuře vztahující se k pojetí skutku ve věcech průtahů v řízení.

III. 4 Jednání o dohodě

[10] Obhájce kárně obviněné navrhl uzavření dohody, která by judikaturu kárného senátu a výhrady kárně obviněné respektovala; kárná navrhovatelka souhlasila s jednáním o uzavření dohody o vině a formě kárného opatření. Kárný soud konstatoval, že dohodu o vině a kárném opatření je možné uzavřít i při jednání a jednání přerušil a poskytl stranám možnost dohodu projednat a uzavřít.

III. 5 Zpětvzetí části návrhu a dohoda o vině a kárném opatření

[11] Po přerušení jednání kárná navrhovatelka vzala výslovně zpět kárný návrh v jeho části (2) a dílem v části (1) - zde ve vztahu k jednáním předcházejícím datu 3. 2. 2021. Po dalším přerušení jednání byla kárnému soudu předložena podepsaná dohoda o vině a kárném opatření.

[12] Dohodou kárně obviněná uznala vinu spočívající v průtazích, k nimž došlo ve vyjmenovaných věcech blíže určených spisových značek v době od 3. 2. 2021 do 10. 4. 2021; dohoda byla vlastnoručně podepsána kárnou navrhovatelkou, kárně obviněnou a jejím obhájcem. Kárně obviněná v ní prohlásila ve smyslu § 314q trestního řádu (§ 25 kárného zákona), že sjednané dohodě rozumí, je si vědoma podstaty jednání, která jsou jí kladena za vinu, kterou uznala, s tím, že dohodu uzavřela dobrovolně a je si vědoma jejích důsledků.

IV. Dokazování

[13] V té souvislosti kárný soud pouze konstatoval doklady, které by mohly mít vliv na výši dohodnutého kárného opatření (viz pracovní hodnocení kárně obviněné ze dne 11. 1. 2022, zpráva Soudcovské rady Okresního soudu v Mostě ze dne 1. 12. 2021).

[14] Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2021, č. j. 16 Kss 1/2021 - 78, kárný soud zjistil, že řízení o části kárného návrhu bylo v důsledku částečného zpětvzetí návrhu zastaveno a byla schválena dohoda o vině a kárném opatření. Uloženým kárným opatřením bylo snížení platu o 15 % na dobu 5 měsíců. Uznání viny se týkalo průtahů ve 22 věcech v době od 25. 10. 2012 do 2. 2. 2021 a čtyř případů, v nichž

kárně obviněná závažně porušila procesní předpisy, případně nesrozumitelně odůvodnila rozhodnutí.

V.

Hodnocení kárného soudu

V. 1 Pojetí skutku průtahů v řízení v kárné judikatuře

[15] Kárný soud považuje za nezbytné poukázat na svou ustálenou kárnou judikaturu v otázce pojmu skutku tak, aby nebyla porušena zásada *non bis in idem*. Tak např. v rozhodnutí ze dne 22. 11. 2021, č. j. 16 Kss 3/2021 - 173, odst. [29]-[30] byl přijat a odůvodněn závěr, podle něhož: „Pokud jde o pojetí skutku ve věcech, v nichž jsou kárně obviněné vytýkány průtahy v řízení, kárný senát setrvale zastává názor rozebraný v poslední době komplexním způsobem, včetně bohatých odkazů na prejudikaturu, například v rozhodnutí ze dne 21. 1. 2019, č. j. 11 Kss 7/2018 - 207, věc *Maxa III*, body 42 až 57, na které lze v podrobnostech odkázat. Jak se uvádí v bodě 48 tohoto rozhodnutí, „naplnění skutkové podstaty kárného provinění tedy kárný senát spatřuje v zaviněné nečinnosti soudce v určitém období – bez ohledu na to, kolika řízení (věci) se týká. Počet řízení zatížených průtahy představuje pouze okolnost, kterou kárný senát vezme v úvahu při ukládání sankce (srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2011 č. j. 13 Kse 22/2009 - 70).“ Při takovém pojetí skutku je imanentní součástí popisu vytýkaného skutku, jímž je kárný senát vázán, vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti (viz bod 49 rozhodnutí č. j. 11 Kss 7/2018 - 207; shodně rozhodnutí č. j. 11 Kss 5/2017 - 139). K povaze skutku spočívajícího v průtazích viz shodně s výše zmíněnou judikaturou též usnesení kárného senátu Nejvyššího soudu ze dne 1. 11. 2017, č. j. 16 Kss 5/2017 - 139, bod 29; obdobně viz rozhodnutí téhož kárného senátu ze dne 7. 3. 2018, č. j. 16 Kss 7/2017 - 223, body 74 až 76, ze dne 24. 1. 2019, č. j. 16 Kss 4/2018 - 179, body 51 až 53, či ze dne 15. 1. 2020, č. j. 16 Kss 3/2019 - 168, body 26 až 30. Ve shodě s bodem 50 shora zmíněného rozhodnutí č. j. 11 Kss 7/2018 - 207 kárný senát podotýká, že pojetí skutku v průtahových věcech je zároveň klíčové pro určení, zda kárnému postihu kárně obviněné nebrání překážka věci rozhodnuté (*non bis in idem*; srov. čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, dále jen „Listina“). Nelze totiž trestat „vytýkanou nečinnost kárně obviněného (ani bylo-li by prokázáno, že vedla ke vzniku průtahů v řízení) v období, ve kterém byl již za typově stejný skutek potrestán předcházejícím kárným rozhodnutím. Opačný přístup by vedl k tomu, že by byla opětovně vyvozována kárná odpovědnost téže osoby za skutek, za který již byla dříve potrestána.“ (viz výše taktéž zmíněné rozhodnutí č. j. 11 Kss 2/2016 - 143). Stručně řečeno, bylo-li již určité období nečinnosti soudce předmětem postihu (ať již ve formě kárného opatření nebo výtky), nelze je v později zahájeném řízení projednávat a takové řízení by muselo být zastaveno pro překážku věci rozhodnuté (viz rozhodnutí kárného senátu ze dne 31. 3. 2016, č. j. 11 Kss 4/2015 - 87). Kárným proviněním soudce je podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů (...). Jednou z povinností soudce je podle § 79 odst. 1 věty druhé zákona o soudech a soudcích povinnost rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Zaviněné porušení této povinnosti zjevně může být kárným proviněním. Při jejím definování zákon užívá slovesa „rozhodovat“ (v přiměřených lhůtách bez průtahů). Neužívá

sousloví „rozhodnout věc“ (v přiměřené lhůtě bez průtahů). Z uvedené zákonné formulace lze soudit, že povinnost rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů je obecnou povinností soudce vztahující se na veškerou jeho rozhodovací činnost. Jinak řečeno, skutkem v právním smyslu u uvedeného kárného provinění bude jednání spočívající v tom, že v nějaké části své rozhodovací činnosti (teoreticky dokonce ve veškeré) bude soudce zaviněně rozhodovat jinak než v přiměřených lhůtách bez průtahů. Skutkem v právním smyslu je nedostatečně rychlá (případně obecně v nedostatečném množství konaná či nedostatečně efektivní) práce soudce jako celek v určitém období vymezeném počátkem a koncem (tj. zpravidla daty, jako je tomu při popisu skutku kárným návrhovatelem i v nyní projednávané věci). To znamená, že součástí skutku, a především projevem jednání soudce navenek ve vnějším světě, jsou průtahy v jednotlivých konkrétních věcech (případech, eventuálně úkonech aj.), o nichž jeobvykle veden samostatný soudní spis nebo jež jsou v méně častých případech součástí širšího soudního spisu. Průtahy spočívají obvykle v tom, že soudcem (nebo jinými osobami na jeho pokyn) nejsou činěny úkony směřující k vyřízení věci. Průtahy však mohou spočívat i v tom, že jakési úkony činěny sice jsou, jsou však formální (takřkajíc „úkony pro úkony“, aby byla ve spise formálně vykázána činnost), případně jde o úkony chaotické, nesměřující ve skutečnosti rozumně k vyřízení věci. V tomto pojetí je skutkem veškeré jednání soudce v určitém období, jež se týká jeho rozhodovací činnosti a má výše popsaný charakter. Znamená to mimo jiné, že průtahy v jednotlivých věcech jsou projevem jednání soudce ve vnějším světě především v tom, že počet těchto průtahů vzhledem k celkovému počtu vyřizovaných věcí a také délka průtahů v jednotlivých věcech jsou znakem závažnosti případného disciplinárního deliktu (půjde-li o jednání soudcem zaviněné). Samotné průtahy v konkrétní věci pak naopak není možno považovat za dílčí komponentu jakéhosi „složeného“ skutku spočívajícího v sumě konkrétních věcí, v nichž jsou zjištěny průtahy, při zohlednění délky těchto průtahů. Již vůbec pak skutkem není průtah v jednotlivé věci (pak by nutně platilo, že kolik věcí s průtahy, tolik skutků). Výhodou výše popsaného pojetí skutku v právním smyslu je jednoznačnost jeho vymezení. V určitém časovém intervalu lze povinnost soudce podle § 79 odst. 1 věty druhé zákona o soudech a soudcích porušit pouze jednou. Z toho též plyne, že jen jednou za ni lze soudce postihnout. Množství a délka průtahů v konkrétních spisech jsou v tomto smyslu „jen“ parametrem závažnosti jednání v rozporu s objektivním právem. Postih může mít podobu výtky, dosahuje-li intenzita pochybení soudce nízké úrovně charakterizované podrobněji v § 88a zákona o soudech a soudcích (zde musí být splněn znak, že jde o drobné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování, a současně musí být výtka postačující). Přesahuje-li pochybení soudce tuto úroveň, je na místě jej postihnout v kárném řízení. Pokud však již jednou za určité období soudce byl za porušení povinnosti rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů postižen, ať již výtkou nebo v kárném řízení, nemůže být postižen za totéž období znovu a postižen může být za porušení uvedené povinnosti pouze v období jiném (navazujícím či předcházejícím).⁹ Z toho pro daný případ plyne, že kárně obviněnou bylo možné postihnout jen za průtahy, k nimž došlo v době od 3. 2. 2021, neboť dne 2. 2. 2021 byly ukončeny průtahy, které byly předmětem odsuzujícího rozhodnutí vydaného pod č. j. 16 Kss 1/2021 - 78.

V. 2 Zpětvzetí části návrhu

[16] V části týkající se zpětvzetí části kárného návrhu kárný soud zastavil řízení podle § 19 odst. 4 kárného zákona, který umožňuje zastavení řízení, vyjde-li při jednání najevo některý z důvodů uvedených v § 14 kárného zákona, anebo některý z důvodů plynoucích z trestního řádu (za použití § 25 kárného zákona). Zpětvzetí návrhu je důvodem k zastavení řízení a soud tak učinil výrokem II. v rozsahu tam uvedeném.

V. 3 Posouzení dohody o vině a kárném opatření

[17] Při posuzování uzavřené dohody o vině a kárném opatření kárný soud předně konstatoval, že uzavření takové dohody v kárném řízení je přípustné (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, včetně závěru rozhodnutí ze dne 10. 6. 2019, č. j. 11 Kss 2/2019 - 5).

[18] Vycházejí přiměřeně z ustanovení § 314r odst. 2 věty první trestního řádu (*a contrario*), dle něž *„soud dohodu o vině a trestu neschválí, je-li nesprávná nebo nepřiměřená z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem nebo z hlediska druhu a výše navrženého trestu, případně ochranného opatření, nebo nesprávná z hlediska rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, anebo zjistí-li, že došlo k závažnému porušení práv obviněného při sjednávání dohody o vině a trestu“* se kárný soud zabýval otázkou splnění zákonných předpokladů pro schválení dohody o vině a kárném opatření.

[19] Předpokladem uzavření a schválení dohody je, že jednání, jehož se týká, má charakter kárného provinění, a že ve vztahu k nim je návrh včasný. Z judikatury kárného soudu plyne, že *„(z)a průtah je přitom třeba považovat postup rozporný s povinností soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách plynoucí z § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v řízení podle občanského soudního řádu pak i z jeho § 100 odst. 1. Průtahem je pak zejména nečinnost ve věci, tedy neprovádění nezbytných úkonů potřebných k jejímu rozhodnutí, případně provádění úkonů formálních a pro rozhodnutí nepotřebných a pouze oddalujících rozhodnutí, nenařízení jednání, je-li ho třeba, a nevydání rozhodnutí ve věci; to vše po určitou dobu, přičemž je zohledňována judikaturou vymezená tzv. referenční doba. Tou je rozuměna doba, v níž soudce nemůže být činný proto, že jeho pracovní zatížení vyžaduje provádění úkonů v řadě dalších věcí a neumožňuje mu soustředěnou pozornost na každý jednotlivý spis - jde tedy o dobu, v níž je nečinnost soudce tolerovatelná. Tato doba je ve věcech občanskoprávních zpravidla vnímána v rozmezí 3 – 4 měsíců (k tomu viz rozhodnutí tohoto soudu ze dne 29. 5. 2014, č. j. 11 Kss 10/2013 - 83, či ze dne 29. 3. 2018, č. j. 11 Kss 5/2017 - 139). Nejde o dobu, která je tolerována automaticky a v tomto rozsahu, vždy je třeba přihlížet ke všem okolnostem, např. ke složitosti věci či k celkové době řízení. Pokud ovšem v referenční době není učiněn úkon, nastávají průtahy zahrnující celou dobu řízení, neboť překročení referenční doby znamená, že soudce se spisem od počátku nepracoval tak, aby bylo zajištěno rozhodnutí věci v přiměřené době“*; jednání, které je obsahem dohody lze považovat za kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárný soud dospěl k závěru, že dohoda o vině a kárném opatření splňuje podmínky § 175a odst. 1 trestního řádu (přiměřeně aplikovanému) a obsahuje náležitosti podle odst. 6 téhož zákonného ustanovení. O včasnosti návrhu ve vztahu ke skutku, který je předmětem dohody, není pochyb. Kárný soud do obsahu uzavřené dohody zasáhl pouze opravou písařské chyby v odst. I. výroku („navrhovatelkou“ místo „navrhovanou“); v bodě II. odst. 14 výroku o zastavení řízení ponechal údaj o „sp. zn. 67/2015“, neboť to odpovídá specifikaci v návrhu.

[20] Při úvaze o přiměřenosti dohodnutého druhu a výměře kárného opatření vycházel kárný soud ze závěrů rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, odst. [15], podle něhož *„aprobováním dohody o vině a kárném opatření nesmí být popřen smysl a účel kárného řízení.“*

[21] V první řadě je třeba uvést, že sjednané kárné opatření (snížení platu) je v mezích zákonného rozpětí i doby trvání [srov. § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích]. Kárný soud pak při hodnocení přiměřenosti kárného opatření snížení platu o 15 % na dobu 5 měsíců zohlednil ve prospěch kárně obviněné zejména míru sebereflexe po předchozím kárném postihu a její přístup k podanému kárnému návrhu (včetně skutečnosti sjednání samotné dohody o vině a kárném opatření). Na druhé straně vážil četnost a dobu průtahů, skutečnost, že některé z nich navazovaly na průtahy již kárně postižené, a to i ve spisech starších časových řad, což se odráží i v pracovním hodnocení. Na základě těchto úvah poměřoval kárný soud sjednané kárné opatření spáchanému kárnému provinění a okolnostem jeho spáchání a dohodu o vině a kárném opatření schválil. Kárný soud ve vztahu ke kárně obviněné akcentuje, že se zřetelem k tomu, že se jedná o její druhý kárný postih, nezmění-li svůj postoj k respektování zákonných povinností soudce, může mít pro ni případný další kárný postih fatální důsledky.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 24. března 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu